

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 77: Tứ Nhiếp Đồng Sự, Lấy Mình Làm Gương Để Làm Tấm Gương Sáng, Đây Gọi Là Khéo Hộ Niệm

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 006)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tứ nhiếp đồng sự, lấy mình làm gương để làm tấm gương sáng, đây gọi là khéo hộ niệm.】

“Tứ nhiếp” là bốn phương thức mà Đức Phật dùng để tiếp dẫn tất cả chúng sanh.

Thứ nhất là **“Bồ thí”**. Bồ thí là kết duyên với chúng sanh, dùng lời hiện đại mà nói, là thiết lập mối quan hệ với chúng sanh. Nếu không kết duyên với họ, làm sao họ cam tâm tình nguyện chấp nhận sự giáo hối của Phật? Cho nên trước tiên phải kết duyên với chúng sanh.

Sau đó là **“Ái ngữ”**. Ái ngữ không phải là nói những lời chúng sanh thích nghe, hiểu như vậy là sai rồi, mà là những lời dạy bảo yêu thương chúng sanh. Giống như cha mẹ đối với con cái vậy, có lúc quản giáo cũng có đánh, cũng có mắng, nhưng đó là ái ngữ, là thật sự yêu thương con, muốn giúp đỡ con, muốn thành tựu cho con, ngôn ngữ này gọi là ái ngữ.

Thứ ba là **“Lợi hành”**, tất cả những việc đã làm nhất định phải có lợi ích đối với chúng sanh. Giống như Thế Tôn đi vào thành lớn Xá Vệ khát thực, đắp y, trì bát, đều là lợi hành, để cho chúng sanh nhìn thấy phong thái này của Ngài liền giác ngộ, liền thấu hiểu. Có thể khiến cho tất cả chúng sanh giác ngộ, đây là lợi ích lớn nhất, cho nên hành trì như thế này là hành trì lợi ích chúng sanh.

Sau cùng là **“Đồng sự”**, Thế Tôn biểu hiện là đồng sự, hoàn toàn hòa mình giống hệt như phàm phu bình thường, không có mảy may đặc biệt nào. Giai cấp đặc quyền mà ngày nay chúng ta thường nói, [ở nơi Phật] hoàn toàn không có! Phương thức sinh hoạt của Phật hoàn toàn tương đồng với các đệ tử, không có mảy may sai biệt, đây chính là “lấy mình làm gương”, dùng bản thân để làm

một tấm gương sáng, đây gọi là “thiện hộ niệm” (khéo hộ niệm), Ngài cũng chẳng cần nói một câu nào.

“Thiện hộ niệm, thiện phó chúc”, chính là sự phù hộ, gia trì mà chúng ta thường nói. Phật dùng phương thức này để bảo hộ tất cả chúng sanh, gia trì tất cả chúng sanh. Chúng ta có nhận được sự bảo hộ của Phật không? Có nhận được sự gia trì của Phật không? Nếu bạn giống như Tôn giả Tu Bồ Đề đã nhìn ra được rồi – nhìn ra được sự giáo hội khéo léo đầy trí tuệ vô tỷ của Thế Tôn đối với tất cả chúng sanh – bạn nhìn ra rồi, bạn thấu hiểu rồi, thì bạn liền nhận được gia trì, liền nhận được bảo hộ, bạn liền giác ngộ rồi. Từ nay về sau, tôi phải giống như Phật, phải noi gương Phật Đà làm tấm gương sáng cho chúng sanh, làm khuôn mẫu cho đại chúng, điều này chính là nhận được sự hộ niệm, gia trì của Phật.

Tâm phải thanh tịnh, phải bình đẳng. Ví dụ, bạn là một người nội trợ trong gia đình, những việc mà người nội trợ nên làm, bạn đều làm một cách quy củ, an phận giữ mình, tận tâm tận lực làm cho thật viên mãn, chăm sóc người trong nhà, khiến cho cuộc sống của cả nhà vui vẻ và ấm áp, bạn chính là tấm gương sáng trong những người nội trợ.

Phật Bồ Tát chính là một tấm gương tốt, Lục độ vạn hạnh chính là tu ở ngay trong những sự việc vụn vặt thường ngày của bạn, sau này đến phần kinh văn chúng ta sẽ thảo luận chi tiết hơn.

Cái gia đình này không chỉ là một gia đình kiểu mẫu của con phố này, người nội trợ kiểu mẫu, mà là kiểu mẫu của cả đô thị này. Một đô thị vẫn chưa đủ, là kiểu mẫu của cả nước chúng ta, mở rộng ra nữa là kiểu mẫu của toàn thế giới, mở rộng ra nữa là kiểu mẫu của Tam thiên đại thiên thế giới.

Các vị thử nghĩ xem có đủ chưa? Chưa đủ. Tại sao vậy? Tam thiên đại thiên thế giới là phạm vi của Lục đạo, không thoát ra được. Cho nên phải phát tâm lớn, làm tấm gương cho tất cả chúng sanh **tận hư không biến pháp giới**, như vậy mới được, như vậy mới đúng, như vậy mới có thể siêu vượt.

Chúng ta phát tâm muốn làm một tấm gương tốt, làm tấm gương tốt cho những ai? Làm tấm gương tốt cho tất cả chúng sanh tận hư không biến pháp giới. Thích Ca Mâu Ni Phật là làm như vậy đó. Tâm lượng này vừa mở lớn, liền đột phá Tam giới Lục đạo, cho nên bạn mới siêu vượt Tam giới, siêu vượt lục đạo luân hồi. Đây là điều chúng ta phải học tập trong “Kinh Kim Cang”. Nếu

bạn không nhìn ra được tầng ý nghĩa này, không thể học tập ngay trên chỗ này, thì “Kinh Kim Cang” đã đọc uổng phí rồi.